

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 października 2009 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Irena Cywoniuk (spr.)

Sędziowie: SSO Renata Tabor

SSO Beata Wojtasiak

Protokolant: st. sekr. sądowy Barbara Szewko
po rozpoznaniu w dniu 02 października 2009 roku w Białymstoku
na rozprawie

sprawy o udzielenie zamówienia publicznego przez zamawiającego Miasto Białystok
z udziałem EvoBus Polska spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Wolicy i Solaris Bus
& Coach Spółki Akcyjnej w Bolechowie-Osiedle

na skutek skargi oferenta EvoBus Polska spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Wolicy
od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej w Warszawie
z dnia 13 sierpnia 2009 roku, sygn. akt KIO/UZP 1008/09

I. oddala skargę;

**II. zasądza od EvoBus Polska spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Wolicy
na rzecz Miasta Białystok kwotę 1.200,00 złotych tytułem zwrotu kosztów
zastępstwa procesowego w postępowaniu skargowym.**

UZASADNIENIE

W toku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego na dostawę 48 autobusów, w tym 24 jednoczłonowych (solo) i 24 dwuczłonowych (przegubowych) w ramach projektu: „Poprawa jakości funkcjonowania systemu transportu publicznego miasta Białegostoku - Etap II” Krajowa Izba Odwoławcza w

Warszawie wyrokiem z dnia 13 sierpnia 2009 roku w sprawie KIO/UZP 1008/09 oddaliła odwołanie wniesione przez EvoBus Polska spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w Wolicy od rozstrzygnięcia przez zamawiającego Miasto Białystok protestu z dnia 01 lipca 2009 roku i kosztami postępowania obciążyła odwołującego (k. 73-86 akt).

W uzasadnieniu KIO wskazała, iż odwołujący w odwołaniu podtrzymał zarzuty zawarte w proteście kwestionujące czynności zamawiającego polegające na wyborze najkorzystniejszej oferty złożonej przez wykonawcę Solaris Bus & Coach Spółkę Akcyjną w Bolechowie-Osiedle oraz zarzucające zaniechanie wykluczenia tego wykonawcy z postępowania i odrzucenia jego oferty. Zdaniem odwołującego zachowanie zamawiającego naruszyło m. in. art. 7 ustęp 1, art. 24 ustęp 2 pkt 2, art. 24 ustęp 2 pkt 3, art. 24 ustęp 4, art.

89 ustęp 1 pkt 2 oraz art. 91 ustęp 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku Prawo zamówień publicznych (Dz. U. Nr 223, poz. 1655 z 2007 roku, ze zm.). W związku z tym domagał się nakazania zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru najkorzystniejszej oferty i powtórzenia czynności badania i oceny ofert.

KIO podała, iż odwołujący podnosił, że wykonawca Solaris Bus & Coach Spółka Akcyjna w Bolechowie-Osiedle w swojej ofercie podał niezgodne z prawdą parametry średnicy zawracania oferowanych autobusów, co miało wpływ na jej ocenę oraz zawarł nieprawdziwe dane w zakresie umiejscowienia punktów obsługowych i w związku z tym powinien zostać wykluczony z postępowania na mocy art. 24 ustęp 2 pkt 2 Pzp. Zamawiający wbrew obowiązкови dochowania należytej staranności nie zweryfikował tych informacji, czym naruszył art. 87 Prawa zamówień publicznych. Odwołujący podnosił, iż oferta Solaris Bus & Coach Spółki Akcyjnej w Bolechowie-Osiedle powinna być odrzucona na podstawie art. 89 ustęp 1 pkt 2 ustawy, albowiem jej treść nie odpowiada treści siwz w zakresie wymagań ochrony antykorozyjnej. W związku z tym odwołujący wniósł o nakazanie zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru najkorzystniejszej oferty oraz powtórzenia czynności badania i oceny ofert.

Zamawiający w uzasadnieniu rozstrzygnięcia protestu wskazał, dlaczego zarzuty odwołującego uznał za chybione. Odnosząc się do kwestii naruszenia art. 24 ustęp 2 pkt 2 Pzp wskazał, iż fakt, że na stronie internetowej wykonawca podał inne parametry zawracania od tych, które ujawnił w ofercie nie może być podstawą wykluczenia go z postępowania, albowiem w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego decydująca jest treść oferty i siwz, ponieważ te dokumenty przewiduje ustawa Pzp. Strona internetowa nie może zatem stanowić wiążącego źródła informacji dla zamawiającego. Zamawiający uznał za bezpodstawny, jako nieudowodniony zgodnie z regułami art. 6 kc, zarzut dotyczący podania nieprawdziwych informacji dotyczących umiejscowienia punktów obsługowych. Podkreślił, iż wykonawca zadeklarował w swojej ofercie spełnienie tych parametrów technicznych, a zamawiający nie miał powodów, aby negować prawdziwość tych oświadczeń. Zamawiający nie uznał także zasadności zarzutu naruszenia art. 89 ustęp 1 pkt 2 Pzp poprzez nie odrzucenie oferty wykonawcy, której treść, zdaniem protestującego, nie odpowiada treści siwz w zakresie ochrony antykorozyjnej. Wykonawca bowiem, wbrew twierdzeniom odwołującego, zaproponował wykonanie elementów konstrukcyjnych nośnych podwozia i nadwozia oferowanych autobusów ze stali nierdzewnej (odpornej na korozję) wg normy PN-EN 10088 (rodzaj 1.4003 oraz 1.4301) i zgodnej z warunkami określonymi w siwz. O oddalenie odwołania wniósł również wykonawca Solaris Bus & Coach Spółka Akcyjna w Bolechowie-Osiedle, który przystąpił do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego. Wskazał, iż jego autobusy są konstruowane na konkretne zamówienie i dlatego też zaoferował pojazdy o parametrach odpowiadających wymaganiom zamawiającego.

Rozpoznając odwołanie Krajowa Izba Odwoławcza uznała, iż nie zasługuje ono na uwzględnienie.

Odnosząc się do zarzutu pierwszego dotyczącego podania nieprawdziwych danych mających wpływ na wynik postępowania i skutkującego wykluczeniem wykonawcy z postępowania KIO uznała za zasługujące na uwzględnienie wyjaśnienia zamawiającego, że podstawę zgodności treści oferty z treścią siwz stanowi treść załączników 5.2 oraz 2 formularza ofertowego, pod kątem których dokonuje się oceny poszczególnych ofert. Dane ze strony internetowej stanowią dane handlowe wskazujące możliwości wykonawcze podmiotu, nie są kierowane do konkretnego kontrahenta i nie mogą stanowić podstawy uznania, że dane zaoferowane w odpowiedzi na konkretne zamówienie i przystosowane dla potrzeb tego zamówienia, wskazujące inne parametry pojazdu, są nieprawdziwe. Wskazała na wyjaśnienia wykonawcy, iż ten nie produkuje autobusów oczekujących na sprzedaż, lecz wyłącznie na konkretne zamówienie kontrahenta dopasowując parametry do wymagań. KIO uznała zgodnie ze stanowiskiem Instytutu Transportu Samochodowego z dnia 06.08.2009 roku i potwierdzeniami Placówki Technicznej Republiki Czeskiej z dnia 21.07.2009 roku dotyczącymi homologacji nr E8 79R-01 33376 ex 11 i E8 79R-01 3026 ext 6 złożonymi przez przystępującego, że zmniejszenie średnicy zawracania pojazdu nie ma wpływu na warunki wydania świadectwa homologacji typu pojazdu i nie skutkuje zmianą świadectwa. Innego poglądu nie można wywieść z pisma Instytutu Transportu Samochodowego z dnia 16.07.2009 roku złożonego przez odwołującego. Wobec powyższego KIO nie potwierdziła zarzutu

odwołującego o obowiązek wykluczenia wykonawcy z postępowania.

W zakresie zarzutu dotyczącego umiejscowienia punktów obsługowych, tj. zbiorników wyrównawczych płynów eksploatacyjnych oraz filtrów paliwa i olejowych w jednym miejscu w wydzielonej od silnika komorze z dostępem od zewnątrz autobusu KIO wskazała, iż odwołujący nie przedstawił żadnego dowodu na potwierdzenie nieprawdziwości oświadczenia przystępującego poprzestając na wyjaśnieniu, że podniósł ten zarzut z ostrożności mając na celu zapobiegnięcie sytuacji, w której zaoferowane zostaną pojazdy o innych parametrach technicznych, a wykonane zostaną pojazdy o innych parametrach co spowoduje zmianę umowy. KIO stwierdziła brak uzasadnienia podanego zarzutu.

Rozstrzygając zasadność trzeciego zarzutu dotyczącego zaoferowania stali nie odpowiadającej wymaganiom siwz z powodu ulegania korozji w wyniku jej spawania KIO miała na uwadze, że w pkt 21.1 załącznika nr 1 do umowy pt. Ochrona antykorozyjna zamawiający zamieścił wymaganie wykonania elementów konstrukcyjnych nośnych podwozia i nadwozia ze stali nierdzewnej (odpornej na korozję) wg PN-EN 10088 lub aluminium nie wymagającej zabezpieczenia antykorozyjnego lub innej stali trudnordzewiejącej, pod warunkiem zastosowania zabezpieczenia antykorozyjnego w postaci pełnej, całopojazdowej katalforezy zanurzeniowej wykonanej w zamkniętym cyklu technologicznym. Zamieścił również wymóg zapewnienia przez wykonawcę skutecznego zabezpieczenia antykorozyjnego autobusów na cały okres udzielonej gwarancji (co najmniej 10 lat), bez konieczności ponoszenia przez zamawiającego dodatkowych kosztów na okresowe zabiegi konserwacyjne. Jak uściśliła KIO spór sprowadzał się do ustalenia, czy wymóg „niewymagającej zabezpieczenia antykorozyjnego” odnosi się tylko do aluminium, jak utrzymywał zamawiający, czy również do stali nierdzewnej (odpornej na korozję) wg PN-EN 10088, jak utrzymywał odwołujący. KIO uznała, iż wymóg ten odnosił się również do stali nierdzewnej (odpornej na korozję) wg PN-EN 10088. KIO zwróciła uwagę, iż zamawiający żądał stali nierdzewnej (odpornej na korozję) wg PN-EN 10088 lub aluminium niewymagających zabezpieczenia antykorozyjnego lub innej stali trudnordzewiejącej pod warunkiem opisanym w tym punkcie uznał w konsekwencji możliwość wystąpienia zagrożenia korozyjnego autobusów, o czym świadczy wymóg zawarty w końcowej części tego punktu, a mianowicie, że wykonawca ma obowiązek zapewnić skuteczne zabezpieczenie antykorozyjne autobusów przez cały okres gwarancji (...). Wykonawca zaoferował w ofercie stal nierdzewną (odporną na korozję) wg normy PN-EN 10088 o dwóch rodzajach - 1.4003 i 1.4301. Odwołujący nie twierdził, że nie jest to stal nierdzewna (odporna na korozję) wg normy PN-EN 10088, lecz twierdził, że rodzaj stali 1.4003 traci odporność na korozję na skutek spawania, co wynika z tablicy 7 stanowiącej część normy. Na podstawie obu części Polskiej Normy PN-EN 10088-1 i PN-EN 10088-2 oraz oceny właściwości mechanicznych odporności na korozję stali 1.4003 stanowiącej opracowanie dr hab. inż. Henryka Ledy, Em. Prof. PP z Instytutu Inżynierii Materiałowej Politechniki Poznańskiej złożonej przez odwołującego KIO stwierdziła, że stal odporna na korozję, to stal zawierająca co najmniej 10,5% chromu i maksymalnie 1,2% węgla. Stal o numerze 1.4003 oznaczona znakiem X2CrNi12 zawiera maksymalnie 0,030 węgla i 10,5 + 12,5 chromu (PN-EN 10088-1 str. 5 pkt 3.1 i tablica 2, pierwszy wiersz). Negatywna odporność na korozję międzykrystaliczną występuje tylko przy badaniu według EURONORMY 114 (PN-EN 10088-2, tablica 7, pierwszy wiersz). Na ostatniej stronie opracowania ocena właściwości w podsumowaniu autor zawarł określenie, że stale te nie są odporne na korozję, w szczególności w atmosferze przemysłowej oraz w warunkach solenia jezdni w okresie zimowym. KIO mając na uwadze, że zamawiający żądał stali nierdzewnej (odpornej na korozję) wg wskazanej normy, zobowiązując przy tym wykonawców do zabezpieczenia pojazdów przed korozją na swój koszt, nie miał podstaw do uznania, że zaoferowana stal wg żądanej normy określającej, iż jest to stal nierdzewna, gdzie występuje brak odporności tylko na korozję międzykrystaliczną, przy badaniu według innej normy, uznała, że zamawiający nie miał podstaw do odrzucenia oferty na podstawie art. 89 ustęp 1 pkt 2 Pzp.

Wobec powyższego KIO uznając, że zamawiający nie naruszył przepisów art. 7 ustęp 1, art. 24 ustęp 2 pkt 2, art. 24 ustęp 2 pkt 3, art. 24 ustęp 4, art. 89 ustęp 1 pkt 2 oraz art. 91 ustęp 1 Pzp, na podstawie art. 191 ustęp 1 Pzp oddaliła odwołanie.

Skargę od powyższego wyroku Krajowej Izby Odwoławczej w Warszawie wniósł EvoBus Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością skarżąc wyrok w całości i zarzucając mu:

1. naruszenie prawa materialnego przez jego niewłaściwe zastosowanie tj. naruszenie art. 7 ustęp 1, art. 24 ustęp 2 pkt 2, art. 24 ustęp 2 pkt 3, art. 24 ustęp 4, art. 89 ustęp 1 pkt 2 i art. 91 ustęp 1 ustawy poprzez uznanie, że wykonawca Solaris Bus & Coach S.A. nie podlega wykluczeniu z postępowania a jego oferta odrzuceniu;
2. naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 188 ustęp 7 Pzp polegające na błędnym ustaleniu faktycznym, że zmniejszenie (zmiana) średnicy zawracania pojazdu nie ma wpływu na warunki wydania świadectwa homologacji typu pojazdu i nie skutkuje zmianą świadectwa oraz że zaoferowany przez Solaris Bus & Coach S.A. materiał, z którego wykonane będą elementy konstrukcyjne podwozia i nadwozia - stal 1.4003 jest stalą nierdzewną odporną na korozję, spełniającą wymagania określone w specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

Mając na uwadze powyższe wniósł o uwzględnienie skargi, zmianę zaskarżonego wyroku Krajowej Izby Odwoławczej i w konsekwencji uwzględnienie odwołania oraz obciążenie zamawiającego kosztami postępowania przed Sądem Okręgowym według norm prawem przepisanych (k. 89-96 akt).

SĄD OKRĘGOWY ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Skarga EvoBus Polska spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Wolicy jest bezzasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy podziela w całości argumentację przytoczoną przez Krajową Izbę Odwoławczą dowodzącą nietrafności zarzutów podniesionych w skardze.

KIO prawidłowo oceniła zarzut naruszenia art. 24 ustęp 2 ustawy Pzp polegający na tym, iż wykonawca Solaris Bus & Coach powinien zostać wykluczony z postępowania z powodu złożenia nieprawdziwych informacji mających wpływ na wynik postępowania. Swoje twierdzenia skarżący oparł na tym, iż parametry trakcyjne dotyczące średnicy zawracania autobusów widniejące w złożonej ofercie nie odpowiadają parametrom przypisanym tym pojazdom w ich opisie znajdującym się na stronie internetowej oraz katalogu wykonawcy. Świadczy to jednoznacznie, zdaniem skarżącego, iż treść oferty na potrzeby zgodności z treścią siwz była niezgodna z prawdą. Sąd nie podziela tych twierdzeń, zgadzając się w tym zakresie ze stanowiskiem KIO, która zaaprobowała odpierające zarzut wyjaśnienia zamawiającego. Poza sporem pozostawało, iż wykonawca Solaris Bus & Coach w swojej ofercie oświadczył, iż średnica zawracania autobusu jednoczynowego wynosi 20950 mm, natomiast przegubowego 22800 mm, co pozwoliło mu na uzyskanie maksymalnej ilości punktów w ramach podkryterium „parametry trakcyjne”. Okoliczność, którą podnosi skarżący, iż w innych danych handlowych ujawnionych na stronach internetowych i katalogach ofertowych podane są inne parametry nie dyskwalifikuje jednoznacznie złożonego oświadczenia w zakresie jego prawdziwości. Istotne jest tutaj bowiem zapewnienie wykonawcy Solaris Bus & Coach S.A., iż jest on wykonawcą dysponującym możliwością wyprodukowania autobusu na konkretne zamówienia dostosowując jego parametry do treści siwz. Jest on w stanie wyprodukować indywidualne modele odpowiadające konkretnym wymaganiom technicznym oczekiwanym przez zamawiającego. Wykonawca ten jest w stanie dostosować swoje oferty do potrzeb konkretnego zamawiającego. Fakt, iż w katalogu lub na stronie internetowej wskazane są inne parametry techniczne nie czyni niemożliwym wprowadzenia przy produkcji innych parametrów odpowiadającym wymogom zamawiającego. Innymi słowy sama okoliczność, że w katalogu internetowym nie występuje

produkt o określonych cechach nie oznacza, że taki produkt nie może być przez danego producenta wyprodukowany na potrzeby konkretnej oferty. W żadnym wypadku informacje zamieszczone na stronach internetowych wykonawców nie mogą stanowić jakiegokolwiek źródła odniesienia przy ocenie oferty, albowiem decydujące znaczenie mają oświadczenia wykonawców zawarte w treści skonkretyzowanej oferty przeanalizowane pod kątem treści siwz. Informacje zawarte w ulotkach, na stronach internetowych i innych publikacjach reklamowych nie mogą być dowodem w sprawie, gdyż nie mają mocy wiążącej. Z tych również względów nie mogą być brane pod uwagę przy ocenie oferty. Słusznie podkreślił wykonawca, iż wyprodukowanie pojazdu o innym parametrze promienia skrętu nie niesie za sobą konieczności zmian opisu technicznego, jak również zmian konstrukcyjnych wymagających nowej homologacji pojazdu. Wymogu takiego nie wprowadza rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 24.10.2005 roku w sprawie typu pojazdów samochodowych i przyczep (Dz. U. Nr 238, poz. 2010, ze zm.). Przepisy te nie nakładają na producentów obowiązku deklarowania w świadectwie homologacji średnicy zawracania, wobec czego producent może dowolnie dostosowywać te parametry do potrzeb zamówienia. Taki wniosek wypływa również z opinii Instytutu Transportu Samochodowego w Warszawie i czeskiego instytutu TUV SUD Auto Cz s.r.o. w Pradze, które co prawda nie mają waloru dowodu z opinii biegłego sądowego, lecz potwierdzają słuszność twierdzeń zamawiającego. W świetle powyższego nie ma zatem podstaw, aby uznać ofertę Solaris Bus & Coach S.A. za niewiarygodną lub nieprawdziwą. Poza powołaniem się na niezgodność oferty złożonej zamawiającemu z ofertą handlową zamieszczoną w internecie skarżący nie przedstawił innych przekonujących dowodów potwierdzających słuszność jego zarzutu, a zatem jest on, w ocenie Sądu Okręgowego, chybiony.

Sąd podzieli ocenę zarzutu skarżącego wskazującego na niezgodność z prawdą zamieszczonych w ofercie informacji dotyczących umiejscowienia zbiorników wyrównawczych płynów eksploatacyjnych oraz filtrów oleju i paliwa. W ocenie Sądu zarzut ten został podniesiony przez stronę skarżącą, jak sam stwierdził, jedynie z ostrożności procesowej i nie zasługuje na uwzględnienie, albowiem oparty został na głosłownych twierdzeniach. Zgodnie z ogólną regułą dowodzenia wyrażoną w art. 6 kc i powieloną wprost

w art. 188 ustawy Pzp strona obowiązana jest wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzi skutki prawne. Wyłączne oświadczenie strony nie może stanowić podstawy uznania jej zarzutów za skuteczne. Strony winne bowiem przedstawić dowody na poparcie swych twierdzeń. Stawiając ten zarzut skarżący nie przytoczył żadnych argumentów lub okoliczności uzasadniających swoje stanowisko i nie przedstawił jakichkolwiek dowodów na ich poparcie. W związku z tym jego twierdzenia dotyczące nieprawdziwych informacji w zakresie umiejscowienia punktów obsługowych pozostają jedynie w sferze przypuszczeń. Ta okoliczność oraz lakoniczne sformułowanie tego zarzutu uniemożliwiło merytoryczne ustosunkowanie się do jego zasadności.

Na uwzględnienie nie zasługuje także zarzut naruszenia art. 89 ustęp 1 pkt 2 ustawy Pzp. Nie można przyznać racji twierdzeniom skarżącego, iż treść oferty Solaris Bus & Coach Spółki Akcyjnej w Bolechowie-Osiedle nie odpowiada treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia w zakresie wymaganej ochrony antykorozyjnej pojazdu, co powinno skutkować jej odrzuceniem. Argumentacja przedstawiona przez KIO zasługuje w pełni na uwzględnienie i dlatego Sąd Okręgowy podzieli ją w całości i przyjmuje za własną. Zaproponowana przez wykonawcę stal, z jakich mają zostać skonstruowane elementy konstrukcji nośnej i poszyc autobusów (14003) odpowiada definicji normy PN-EN-10088-1 odnoszącej się do stali odpornych na korozję. Sąd podzielił w tym zakresie argumenty wykonawcy, który swoje twierdzenia oparł na wnioskach przedłożonej Sądowi ekspertyzy zespołu Wydziału Inżynierii Metali i Informatyki Przemysłowej Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie (k. 135-145 akt). Wynika z niej, iż dokonany przez Solaris Bus & Coach S.A. dobór stali jest właściwy i uzasadniony z punktu widzenia potrzeb wykorzystania. Proponowana stal cechuje się wysoką odpornością korozyjną w porównaniu z innymi stalami trudnordzewiejącymi, co zwiększa jej efektywność eksploatacyjną. Ponadto wykorzystywana przez wykonawcę technologia spawania eliminuje możliwość wystąpienia uwrażliwienia stosowanej stali na zjawisko korozji międzykrystalicznej, co skutecznie podważa zarzut skarżącego. Potwierdza to także ocena badań wykonana przez Zespół Działalności Gospodarczej Politechniki Poznańskiej w Poznaniu, z której wynika, iż w złączach spawanych nie pojawiła się korozja

międzykrystaliczna (k. 146-149 akt). Bez znaczenia dla rozpoznania tego zarzutu pozostają dokumenty złożone przez zamawiającego i skarżącego na rozprawie w dniu 02.10.2009 roku (k. 154-157 i 161-165 akt).

Niezasadny jest zarzut naruszenia art. 188 ustęp 7 ustawy Pzp dotyczący oceny wiarygodności i mocy dowodów według własnego przekonania i na podstawie

wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Organ procesowy ocenia wyniki postępowania dowodowego według własnego przekonania opartego na zasadach logiki i doświadczenia życiowego. Skład orzekający obowiązany jest przy tym przestrzegać zasad logicznego rozumowania, a więc wyprowadzać z zebranego materiału dowodowego wnioski logicznie uzasadnione. Skarżący w swoich zarzutach nie wykazał jakichkolwiek błędów logicznego myślenia oraz sprzeczności dokonanej oceny materiału dowodowego z doświadczeniem życiowym i nie sposób uznać, iż KIO dopuściła się przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów.

Mając na uwadze powyższe skarga, jako bezzasadna, podlegała oddaleniu na podstawie art. 198 ustęp 2 ustawy z dnia 29.01.2004 roku Prawo zamówień publicznych (Dz. U. Nr 223, poz. 1655 z 2007 roku, ze zm.).

O kosztach postępowania skargowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z § 10 ustęp 1 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349, ze zm.).

Z upoważnienia

KIEROWNIKA SEKRETARIATU

Orzeczenie
Jest prj

Na oryginale właściwa poopyty

Za zgodność

STARSZY SEKRETARZ SĄDOWY

Rn»Kara *Birula* |—